

Lal, som ligger mellem 5 og 10, og det kan heller ikke negtes, at netop Lallet 5 har ikke saa Grunde for sig, thi naar man vælger det, blive Taxterne for alle Forsendelser, for Distriktsbreve, Korsbaandsforsendelser og almindelige Breve den samme, og det er kun et Skridt videre paa den i Postlovgivningen betraaede Vej. Jeg skal blot henpege til Lovene af 1851 og 1865. I 1851 beholdt man endnu flere Sætter, idet man lod Taxten blive forhøjet med 4 p. for hvert Lod. I 1865 gik man videre, idet man ophævede nogle af disse Taxter, og senere i 1871 gik man endnu et Skridt videre paa samme Vej, idet der kun blev fastsat en Taxt for almindelige Breve. Svergang har der maasse imidlertid været et lille Nedslag, men det er hurtigt blevet opveiet. Jeg skal saaledes f. Ex. henvise til, at der paa Postbudgettet for 1853—54 kun var et Overskud af 16,000 Rd., men i 1857—58 var det allerede steget til 80,000 Rd., og saaledes er det fremdeles stadig steget; efterhaanden som vi ere vedblevne at fortsætte paa den Vej at gjøre Posttaxterne simple og billigere, have Indtægterne ogsaa efter en kort Tids Forløb paany hævet sig. Vi have altsaa baade af Hensyn til at komme i Overensstemmelse med Myntloven — og tillige af Hensyn til Bequemmeligheden — troet at kunne foreslaa 5 Ore, og det er, hvad der ogsaa er bemærket i Betænkningen, kun fra den finansielle Side, der kan gjøres nogen Indvending mod Forslaget, men selv denne Indvending, som jo Udvalgets Flertal har taget under en omhyggelig Overveelse, har man troet at kunne vise fra sig. Forslaget vil, som det af Betænkningen fremgaar, forarsage en tilblikkelig Nedgang i Indtægter af godt 100,000 Rd. (En Stemme: omtrent 150,000 Rd.) Sa, det staar der vel, men da er Stigningen ikke taget med i Beregningen. Nu veed jeg vel, at den høitagtede Indenrigsminister har endog faaet 275,000 Rd. ud af det, jeg har en Beregning liggende for mig, der viser en saadan Nedgang; men ganske nøiagtig kan den i alt Fald ikke være, thi man kjender ikke Korsbaandsforsendelsernes Antal og veed ikke, hvormange Distriktsbreve der ere gaaede udenom Postvæsenet paa Grund af, at Brevbærerne have faaet Kassationsstempler. I alt Fald vil det kun variere mellem 150,000 og 175,000 Rd., dersom vort Forslag vedtages. Men jeg skal da gjøre opmærksom paa, at der vil blive en ikke ringe Forsøgelse ved Korsbaandsforsendelserne og Distriktsbreve, for hvilke der kommer en Forhøielse af $\frac{1}{2}$ Ore; og disse Forsendelser ville tiltages, efterhaanden som Landpostforsendelserne udsendes over det hele Land. Det er et af de Hensyn, der have gjort, at man har troet, at der ingen Fare er derved. For Dvrigt er det opløst, at f. Ex. i 1860 var Brevforsendelsernes Mængde kun 7 Millioner, men i 1871—72 var den steget næsten til det Dobbelte, nemlig til 13 Millioner, og at den endog saa fra 1870—71 til 1872 er

steget med 1,700,000, altsaa med mere, end vi have beregnet, idet vi kun have beregnet $1\frac{1}{2}$ Million, saa at det forhaabentlig skal vise sig, dersom vort Vindringsforslag maatte blive ophøiet til Lov, at vi have ingenlunde regnet for høit, men at der inden 2—3 Aars Forløb vil paany være det samme Overskud, som nu allerede kan siges at være tilstede. Nu siger man vel, at der vil komme nye Forbringere til Postvæsenet, og at det derfor gjælder om at have større Summer til sin Raadighed. Man nævner saaledes Landpostvæsenet; men dertil svarer jeg, at det Landpostvæsenet vil koste i forøget Udgift, hvilket endda ikke er saa forserdelige Summer, vil det ogsaa indbringe i forøget Indtægt, især naar Landpostbudene forsynes med Kassationsstempler. Saa har man talt om en Dampfærge over Store Belt; men jeg ser ikke rettere, end at en saadan maa under alle Omstændigheder være lige saa meget i Jernbanens Interesse som i Postvæsenets, og naar vi overhovedet have slaaet den Grundsaetning fast, at man nok vil yde Noget til Kommunikationsvæsenet, og det endda et ikke ganske ringe Tilskud, ser jeg heller ikke nogen Fare ved, om vi ogsaa gjorde det paa Postvæsenets Omraade. Men jeg tror at have viist i Betænkningen og at kunne yderligere begrunde, at det ikke engang bliver nødvendigt, efter nogle Aars Forløb. Dernæst siger man, at der vil ogsaa komme forøgede Udgifter til Embedsmændene. Ja, det er muligt, men dertil bemærker jeg, at vi have jo nu faaet en Overbetyrelse, som samler Post-, Telegraf- og Jernbanevæsenet under sig, og det maa dog give Anledning til nogle Besparelser. Det var jo en af de vigtige Grunde, hvorfor vi have samlet det Hele under een Bestyrelse. Saaledes tror jeg, Alt vel overveiet, at der ikke kan være nogen Betænkning ved vort Forslag, især naar der ses hen til den stærke Stigning i Brevenes Antal, og naar man overhovedet tager Hensyn til det Overskud, der nu haves, og som paa det sidste Statsregnskab opføres med over 200,000 Rd. Der er vel paa et andet Ministeriums Budget — hidtil var det Finansministeriet — en Udgift af 30—40,000 Rd.; men der bliver dog over 150,000 Rd. tilbage. Man kan ikke indvende, at der staar store Bærdier i Eiendomme, thi disse store Bærdier ere for største Delen anskaffede for Postvæsenets Overskud, og lad mig tilføie, at Statsmyndighederne og de kommunale Myndigheder have hidtil paa Postvæsenets Befordring haft Fortskrid; denne hidtilværende Frihed kan vel sættes som et Æquivalent for de Bærdier, der staa i Eiendommene, for de tiloversblevne Bærdier, som Staten maatte have udredet. Naar man tager det i Betragtning, tror jeg, at det overhovedet vil blive meget vanskeligt at godtgjøre, at der er Bærdier, som Staten har udredet udenfor Postvæsenets ordinære Overskud. I mine Tanker vilde det være ganske heldigt, om den nye Over-